

[H. C. Toft.]

dels såfremt vi bliver medlem, i en overgangsperiode, inden fællesmarkedets landbrugspolitik får sin fulde virkning, at hæve basisprisen på foderkorn til et højere niveau end det af regeringen foreslåede for derved at opnå mindre variable importafgifter ved vort salg af danske landbrugsvarer til fællesmarkedslandene.

Også under udvalgsarbejdet har jeg draget dette spørgsmål frem. Vi har gennem landbrugsministeren fra udenrigsministeriet fået det svar, at man ikke kan tilråde dette, og regeringspartierne — altså flertallet i udvalget — har afvist tanken om på denne baggrund at forhøje basisprisen for foderkorn yderligere, til trods for at landbrugsministeriet i sit svar til udvalget vedrørende hjemmemarkedspriserne har anført, at det kunne være hensigtsmæssigt, såfremt danske eksportpriser ved leverancer til andre medlemslande i fællesmarkedet ville blive ansat i overensstemmelse med de danske hjemmemarkedspriser, at have højere hjemmemarkedspriser end de nuværende, der er gennemsnittet af eksportprisen; og det tilføjes, at den første uforbindende reaktion i fællesmarkedskommissionen i spørgsmålet herom ikke havde været afvisende.

Hvad der gælder for hjemmemarkedets varer, må vel også gælde for korn, men vi har ikke kunnet få tilslutning i tilstrækkeligt omfang til en ændring af kornprisen. Vi har på denne baggrund afstået fra at stille ændringsforslag; men skulle det senere vise sig, at det ville have haft betydning, om basispriserne var blevet ansat højere, må regeringspartierne ene bære ansvaret herfor. Det ville jo ikke være heldigt, om vi på grund af vore egne beslutninger her i folketinget blev skyld i, at de variable importafgifter blev større, end de ellers ville være blevet, til skade ikke alene for dansk landbrug, men også for dansk økonomi. Havde vi fået tilslutning til en højere udgangspris for foderkorn, ville det have været rimeligt også at forhøje prisen på brødkorn i tilsvarende omfang.

Da vi havde kornlovsforslaget til første behandling, behandlede vi også landbrugsministerens forslag til ændring af bemyndigelsesloven, hvorigennem landbruget skulle kunne få en rimelig pris på hjemmemarkedet. Det var vel den almindelige opfattelse

i salen, at også lovgivningen herom skulle gennemføres på nuværende tidspunkt.

Ved første behandling fremhævede jeg det konservative folkepartis synspunkter vedrørende hjemmemarkedspriserne og kan henvise hertil, ligesom jeg kan henvise til de ønsker, vi sidste år gav udtryk for og stemte for her i folketingssalen. Landbruget har sin selvfølgeligelige ret til at tage højere hjemmemarkedspriser, når de kan godkendes af monopoltilsynet. Vi så helst, at landbruget selv løste denne opgave, men vi har givet udtryk for, at i det omfang, det ikke var muligt for landbruget selv at gennemføre sådanne ordninger, var vi parat til at medvirke til en lovgivning, hvorved landbruget fik mulighed for gennem visse ordninger at opnå højere priser.

På denne baggrund må det forstås, at det ikke skyldes manglende vilje hos os, når det nu bliver nødvendigt, at folketinget i august atter skal ind for at gennemføre en lovgivning herom. Ansvar for herfor må for en del placeres på regeringspartierne, som har flertal i udvalget og dermed er bestemmende for arbejdets gang i udvalget, om det skal fremmes eller ej. Det er nu over en måned siden, lovforslaget blev fremsat, så med bedre vilje skulle man vel nu kunne være nået til vejs ende med de overvejelser og undersøgelser, som skulle finde sted. Jeg sagde, at ansvaret for en del må bæres af regeringspartierne, men hovedansvaret må være den højtærede landbrugsministers, der i folketinget fremsætter et forslag, hvis anvendelighed han er i tvivl om, ja, han udtalte endda i går, at monopoltilsynet i og for sig kunne afvise at have med sagen at gøre. Hvis landbrugsministerens udtalelse er holdbar, er det urimeligt og forkludrende at fremsætte lovforslaget i den form, det har, og det har den højtærede landbrugsminister altså selv ansvaret for.

Det konservative folkeparti har fundet det rimeligt at bidrage til, at landbruget kan få produktionsprisen og en rimelig avance på de produkter, der sælges på hjemmemarkedet, og vi vil være med til at fremme en politik, der åbner mulighed herfor.

Kirkegaard: Af den omdelte betænkning fremgår det, at der i det udvalg, som har behandlet de to lovforslag, er stor enighed